

Endelig kommer jeg til den Klasse, hvis Lønningsforhold ere undergaaede den største Forandring, nemlig 10de Lønningsklasse, Assistenterne. Kommissionen foreslog for mandlige Assisterter en Begyndelsesløn af 1,200 Kr., 240 Kr. i Alderstillæg hvert 4de Aar 5 Gange, saaledes at Slutningslønnen blev 2,400 Kr. For kvindelige Assisterter foreslog man en Begyndelseslønning af 900 Kr., Alderstillæg paa 180 Kr. hvert 4de Aar 5 Gange, og altsaa bliver Slutningslønnen 1,800 Kr. Allerede i Fjor gik man i Folketingets Udvalg bort fra disse Lønningssatser. Man delte de mandlige Assisterter i 2 Klasser, i Underassisterter og egentlige Assisterter. For at blive Underassistent skulde man være mindst 21 Aar, og Lønnen fastsattes til 800 Kr., og den kunde ikke forandres. I den anden Afdeling, de egentlige Assisterter, kunde de paagældende Funktionærer kun komme, naar de havde fyldt 25 Aar, Begyndelseslønnen var 1,200 Kr., Alderstillægget 315 Kr., Slutningslønnen 2,460 Kr., idet Alderstillægget faldt 4 Gange hvert 4de Aar. De kvindelige Assisterter lod man i Fjor staa, man forandrede ikke noget ved deres Lønninger, men i Aar er der sket en Forandring. Begyndelseslønnen er forhøjet fra 900 til 960 og Alderstillægget fra 180 til 225 Kr.; Slutningslønnen bliver saaledes 1,860 Kr., altsaa 60 Kr. højere, end Kommissionen havde bragt i Forslag. Denne sidste Ændring kan jeg af fuldt Hjerte tiltræde, den er absolut paa sin Plads, og jeg vilde ikke have haft noget imod, om man var gaaet en lille Smule videre. Vi burde have rettet det allerede i Fjor. Desuden er der tilføjet en Bestemmelse, som ikke fandtes i Forslaget, saaledes som Folketingets Udvalg vedtog det i Fjor, og det er den, at naar en Underassistent har gjort Tjeneste i 4 Aar, skal han udnævnes til Assistent. Jeg har kun endnu en lille Bemærkning at gøre om 14de Lønningsklasse: Portørernes Klasse. Deres Begyndelsesløn skulde efter Kommissionsforslaget være 840 Kr., Alderstillæg 80 Kr. hvert 4de Aar, i alt 5 Gange, saaledes at Slutningslønnen altsaa blev 1,240 Kr. Der er nu sket en lille Forandring her, idet Alderstillægget er forhøjet med 4 Kr. fra 80 til 84 Kr., saaledes at Slutningslønnen bliver 1,260 Kr. Men jeg skal desuden tilføje, at ifølge § 17, sidste Stykke, ville Funktionærer af 14de Lønningsklasse, der ere ansatte i Kjøbenhavn eller Frederiksberg Kommuner, aarlig faa et Huslejetillæg af 48 Kr. Disse to Forslag forbedrer jo noget paa 14de

Lønningsklassen i Forvejen knappe Lønningssatser, og jeg skal derfor anbefale disse Ændringer.

Jeg kan forstaa, at det kan være trættende for det høje Ting at følge med, og endskønt der var mere at omtale, naar man skulde gøre Rede for alle de mange Ændringer, der ere foretagne, vedrørende det her omhandlede Spørgsmaal, skal jeg standse her.

Der er jo enkelte Punkter i det foreliggende Forslag, med Hensyn til hvilke jeg har haft nogle Indvendinger at gøre, men det er ikke mange, og mine Indvendinger ere i det hele taget heller ikke fremsatte særlig stærkt. Jeg maa nemlig erkende, at det Forslag, der foreligger her, i det store og hele er et rigtig godt Forslag. Det er min Opfattelse, at det fortjener at gennemføres, helst i den Skikkelse, hvori det foreligger, og det følger da af sig selv, at naar jeg bedømmer Forslaget saaledes, kan jeg heller ikke anbefale, at Forslaget henvises til Behandling i et Udvalg. Jeg finder det i dette Tilfælde ret unødvendigt. Den Sag, der her er Tale om, har foreligget til Behandling nu i flere Aar, i 5 a 6 Aar. Vi begyndte allerede at behandle dette Spørgsmaal i Rigsdagen i Samlingen 1897—98, senere blev det behandlet i Kommissionen, og nu er det igen i to Samlinger blevet behandlet i Rigsdagen. Det forekommer mig derfor, at dette Spørgsmaal nu maa være modent til endelig Løsning, og jeg skal da anbefale, at Forslaget nyder hurtig Fremme og gennemføres uden Behandling i Udvalg. Det forhindrer naturligvis ikke, at en og anden, som har særlig Lyst dertil, kan fremkomme med Ændringsforslag til anden Behandling. Dermed skal jeg anbefale Forslaget.

Berntsen: Det vilde ikke være ganske korrekt af mig, hvis jeg vilde paastaa, at denne Sag følges med udelte Opmærksomhed af dette Tings ærede Medlemmer, og naar den ærede Ordfører for Flertallet ikke er i Stand til at faa fastne Opmærksomheden i højere Grad, end Tilfældet var under hans Tale, saa tør jeg, der hører til et lille Mindretal, selvfølgelig ikke gøre Krav paa mere Opmærksomhed. Og dog angaar denne Sag, vi her behandle, et meget stort og vigtigt økonomisk Anliggende. Men jeg antager, at det, der er i Vejen, er, at alle have en Fornemmelse af, at al Tale om Enkeltheder vil være som en Røst i Ørkenen. Sagen er for saa vidt afgjort, som dette Ting jo kun har at sige